

UNDERVISNINGSS
MINISTERIET

Undervisningsudvalget
Christiansborg

Ministeren

Frederiksholms Kanal 21
1220 København K
Tlf.: 33 92 50 00
E-mail: uvm@uvm.dk
www.uvm.dk
CVR-nr.: 20453044

Svar på spørgsmål 305 (Alm. del):

I brev af 31. maj 2018 har udvalget efter ønske fra Marie Krarup (DF) stillet mig følgende spørgsmål:

28. juni 2018

Sagsnr.:18/07370

Spørgsmål 305:

”På folkeskoleområdet opererer man med skoledistrikter og har derved nedbragt andelen af folkeskoler med en meget høj andel af elever med ikke-danske baggrund. Vil ministeren give en beskrivelse af denne model samt en bedømmelse af hvilke dele af denne model, der kan overføres til gymnasiet og hvilke der ikke kan, og en begrundelse for det?”

Svar:

På folkeskoleområdet gælder, at der til hver skole hører et skoledistrikt, hvor eleverne med bopæl i distriktet som udgangspunkt har krav på optagelse, jf. folkeskolelovens § 36, stk. 2. Derudover har forældre krav på, at deres barn optages i en folkeskole efter eget valg i bopælskommunen eller i en anden kommune, under forudsætning af at det kan ske inden for de rammer, kommunalbestyrelsen i skolekommunen har fastsat i henhold til folkeskolelovens § 40, stk. 2.

Denne i udgangspunktet ubetingede ret til optagelse i distriktsskolen eller en anden skole efter eget valg begrænses i visse situationer, herunder ved tosprogede elever med et ikke uvæsentligt behov for sprogstøtte.

Kommunalbestyrelsen kan således efter en konkret og individuel vurdering beslutte at henvise en elev med et ikke uvæsentligt behov for sprogstøtte i form af undervisning i dansk som andetsprog, hvor det vurderes at være pædagogisk påkrævet at henvise eleven til en anden skole end distriktsskolen eller den ønskede skole udenfor skoledistriktet, på hvilken undervisningen er særlig tilrettelagt med henblik på at tilgodese elevens behov for sproglig og faglig udvikling. Der henvises til folkeskolelovens § 5, stk. 7. Vurderingen skal foretages ud fra en individuel vurdering af elevens sproglige behov, og eleven bevarer retten til at blive optaget i sin

distriktsskole, når eleven ikke længere vurderes at have det pågældende behov for sprogstøtte.

Skoledistrikterne fastlægges af kommunalbestyrelsen, jf. folkeskolelovens § 40, stk. 2, nr. 3. Skoledistrikterne kan ændres fra år til år med henblik på at sikre tilpasning til de lokale forhold, herunder ændringer i befolkningssammensætningen og børnetallet i kommunen.

Kommunalbestyrelserne kan således forsøge at tilpasse skoledistrikterne, så der sikres en ensartet elevsammensætning på kommunens skoler. Denne ensartethed kan dog kun sikres i nogen udstrækning, idet forældre som ovenfor nævnt har krav på at få deres barn optaget i en anden folkeskole efter eget valg, såfremt der er plads på den ønskede skole. Denne ret kan begrænses for elever med et ikke uvæsentligt behov for sproglig støtte i form af undervisning i dansk som andetsprog.

Undervisningsministeriet vurderer, at man principielt ville kunne etablere gymnasiedistrikter i lighed med folkeskoleområdet. Dog vurderes muligheden for at henvise en elev med et ikke uvæsentligt behov for sprogstøtte i form af undervisning i dansk som andetsprog, ikke at være relevant på gymnasieområdet.

Der er imidlertid nogle grundlæggende forskelle på folkeskoleområdet og gymnasieområdet, herunder historisk betingede. Eksempelvis ligger gymnasierne i visse dele af landet med en større geografisk spredning end på folkeskoleområdet, eleverne har mulighed for længere transporttid, og der er andre flyttemønstre for eleverne, som typisk bliver myndige undervejs i den gymnasiale uddannelse. Elever på de gymnasiale uddannelser er ældre end elever i folkeskolen, og gymnasieeleverne må derfor antages at have højere forventninger til en øget grad af selvbestemmelse. Det må endvidere formodes, at flere folkeskoleelever skifter skole i løbet af deres skoleforløb sammenlignet med elever på de gymnasiale uddannelser.

På folkeskoleområdet er undervisningspligt, hvorimod det er op til den enkelte elev, om den pågældende ønsker at gennemføre en gymnasial uddannelse. Dertil kan nævnes en anden myndighedsstruktur med kommunale folkeskoler og selvejende gymnasier.

Jeg henviser i øvrigt til mit svar på alm. del spørgsmål 301.

Med venlig hilsen

Merete Riisager